

gode resultat, der blev nået i Bichel-udvalget, også bliver gennemført i virkeligheden.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen): Jeg skal lige gøre opmærksom på, at jeg er blevet orienteret om, at en række ordførere ønsker en anden ordførerrunde: hr. Hans Christian Schmidt, fru Henriette Kjær, hr. Ebbe Kalnæs. Men før det tager vi de korte bemærkninger til ministeren, og det er først hr. Ole M. Nielsen.

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Jamen jeg vil da gerne kvittere for ministerens svar her. Det var jeg faktisk meget glad for. Det demonstrerede den balance, som jeg faktisk også forventede, fordi vi jo også sammen har været med til at lave nogle fornuftige ting på det område her, så det er helt fint.

Jeg vil også gerne bekræfte med hensyn til de tre bemyndigelser til ministeren, at jeg må indrømme, at jeg faktisk opfatter den tredje – den med hvornår man må bruge hvad, i hvilket vejrlyg og på hvilken jord osv. – som en del af godkendelsesproceduren. Den er jeg helt med på, den har jeg ingen problemer med. Det er de to andre, som knytter sig til Bichel-rapportens målsætning, jeg er i tvivl om, og jeg blev også lidt foruroliget over ministerens formulering: at de to bemyndigelser vil ministeren bruge, hvis man ikke kan opnå de frivillige aftaler. Det må være en forkert formulering. Det må være, hvis man ikke kan nå resultaterne, man vil bruge dem, og jeg vil gerne have bekræftet, at det er sådan. (Ophold). O.k.

(Kort bemærkning).

Hans Christian Schmidt (V):

Jeg forstod faktisk, at ministeren ville dele forslaget, men på en sådan måde, at vi først fik førstebehandling af den del, der gjaldt EU-direktivet, og senere af delen om pesticider. Jeg forstår nu, at det ikke er sådan, det skulle tolkes, og derfor har jeg anmodet om at få ordet i anden runde.

Men jeg vil godt lige sige til ministerens svar indtil nu om bemyndigelser, at jeg synes, det er en underlig måde at tale om, at bemyndigelserne alene skal tjene det formål, at i tilfælde af, at man ikke kan få de aftaler, man gerne vil have, har man jo altid bemyndigelserne. Og så siger ministeren i samme åndedrag, at vi skal huske, at det ikke er noget pressionsmiddel.

Man skal arbejde herinde i Folketingssalen for at tro på det. Man skal jo ikke langt udenfor for ikke at gøre det, så den fair play-melding kan bedst stilles op på følgende måde: Det er helt fair, at der stiller to hold op til en fodboldkamp, men det er ikke fair, at det ene hold har lov til at udvælge dommeren. Og det er det, der sker her. Man har et hold og siger: Vi går i gang. Og til hold på den anden side siger man: Husk nu, at hvis alt går galt, så har jeg udpeget dommeren. Det er simpelt hen ikke rimeligt.

(Kort bemærkning).

Ebbe Kalnæs (CD):

Jeg følte bare trang til en kort bemærkning, fordi det billede ministeren gav af, at man sikrede sig våben, vel kræver, at man i hvert fald har en eller anden fornemmelse af, at man har fjender.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Hvis ikke andre ønsker ordet, går vi over til anden runde af ordførerne.

Hr. Hans Christian Schmidt, og jeg gør opmærksom på, at taletiden er 3 minutter.

Hans Christian Schmidt (V):

Det skal ikke være nogen hemmelighed, at vi i Venstre var og er af den opfattelse, at sådan som nr. L 157 fra starten var skruet sammen, ville vi have i en helt grotesk situation. Det kommer meget til udtryk i den del af lovforslaget, der indeholder bemyndigelser til ministeren, så ministeren kan gennemføre Bichel-udvalgets anbefalinger og, som det hedder i den skriftlige fremsættelse, understøtte den kommende pesticidhandlingsplan.

Nu er det sådan, at som udgangspunkt opfatter vi Pesticidhandlingsplan II som en frivillig aftale, der skal løbe frem til udgangen af 2002, og set i det perspektiv kan jeg ikke se nogen som helst begrundelse for, at ministeren behøver at få bemyndigelse allerede nu. Der er tid nok, ja, der er faktisk 3 år at løbe på.

Tilbage står så, at man kan fundere over, hvad årsagen er til, at der skal gives bemyndigelse. Jeg ved ikke, om hastværket med at få bemyndigelsen lagt i lovgivningsmæssige rammer skal forstås derhen, at ministeren ikke har til sinds at respektere den frivillige aftale eller vil bruge bemyndigelse som en form for pressionsmiddel. Det er i hvert fald ikke på nuværende tidspunkt nødvendigt med de bemyndigelser.